

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והטי אונד וגומר (תהלים מה יא), בראשית תמן שמעי, תמן ב"ת, תמן רא"י, שמעי ש' מן בראשית, ב"ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה, רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא, כגונא דא בר"אשי"ת, וכד תהא בהבנא עמיה כגונא דא יאהדונה"י, איהו אמר לגבה ושכחי עמך ובית אביך (שם), דעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד (בראשית ב כד), כי הוא אדוניך והשתחו לך (תהלים מה יב), אדון כל הארץ ודיא.

ובגין דא מסטרא דיהו"ה אתקריאת אספקלריאה דנהרא, וכד איהי אדנ"י בלא בעלה אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, ונביאיא מסטרא דיהו"ה אינון מאספקלריאה דנהרא, ונביאיא מסטרא דאדנ"י אינון מאספקלריאה דלא נהרא, דאלין מתנבאין רחמי, ואלין מתנבאין דינא, הנבואה איהי שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבעל פה.

ובהוא זמנא דמתפתחין היכלין הנבואה, כמה מארי דעתידות יתערוז בעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה מארי דאותות, ומארי דעתידות, כמה דהוה ועתידין למהווי, כמה דהוה מסטרא דמחשבה דאתמר בה ישראל עלה במחשבה, ומה דעתידין למהווי מסטרא דאימא עלאה, ורזא דמלה (קהלת ג טו) מה שיהיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה.

וכמה מארי דעינין דאינון חוזים ונביאיא יתערוז בעלמא דאינון עיני יהו"ה, וכמה מארי דאודנין דתמן שמיעה דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול בנפיהם, ומארי דאנפין דאתמר בהון (שם ו) וארבעה פנים וגומר, ומארי דקלין, ומארי דדבורין, ומארי דרוחא דקודשא, ומארי דדין דאתמר בהון (שם ח) וידי אדם וגומר, ומארי דקומה, ומארי דאות, ומארי דרגלין דאתמר בהון (שם יד) והחיות רצוא ושוב, כההוא זמנא ויבדל אלהים בין האור ובין החושך (בראשית א ד), אלין אינון נביאי דשקרא, דאתמר בהון (שמות ז יא) ויעשו גם הם חרטומי מצרים וגומר, דאפריש לון קודשא בריה הוא מנביאי קשוט.

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ז), הקא רזא לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בין אסור והתיר, דאינון מיין מתיקון,

ומיין מריין מסטרא דשמאלא, ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם (שמות טו כג), ומסטרא דימינא וימתקו הפים (שם כה), ואינן פגוונא דדם טהור ודם נדה דצריך לאפרשא ביניהו, בגין דההוא זיהמא דהטיל נחש בחנה גרים לערבא מיין דדכיו עם מיין דמסאבו, ובגין דא תקינו תקנה דא לחובה לאפרשא ביניהו, וההוא דאפריש ביניהו דא רקיע דעל ראשי חיוון, דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע דא מטטרוין.

ויעש אלהים את הרקיע ויבדל וכו' (בראשית א ז), הכא לית מיא מסטרא דמסאבו, אלא מיין מסטרא דשמאלא הוּוּ בעאן לאתגברא, ומיין מסטרא דימינא הוּוּ בעאן לאסתלקא עליהו, עד דאלין אמרין אנו בעינן למיהוי קדם מלכא, ואלין אמרין אנו בעינן למיהוי קדם מלכא, עד דאתא עמודא דאמצעיתא ואעיל שלם ביניהו, וקשיר לון ואתעביד שקל (נ"א שלום) ביניהו, ודא מחלוקת לשם שמים, פגון לאה ורחל, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ונטיל לון יעקב וקשיר לון ביה (דף 9 ע"ב) לתרוייהו, בגין דהנה קא מחשבת לאה בלבה אם יעקב נטיל לאחתי נטיל לי עשו חייבא, והכי קא חשיבת רחל פגוונא דא, בגין דא קודשא בריה הוא יהיב לון ליעקב תרוייהו, ושזיב לון מההוא חייבא, ואתחברו בעדיקא.

אמר רבי אלעזר אבא, יומא חדא הוינן בבי מדרשא, ושאלו חבריא מאי גיהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שפא תסכנו עצמכם, שנאמר (תהלים קא ז) הובר שקרים לא יפון לנגד עיני, (נ"א קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר רבי מאי גיהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי פשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שפא תסכנו בעצמכם, הדא הוא דכתיב הובר שקרים לא יפון לנגד עיני, הא כתיב (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך הפים ויהי מבדיל בין מים למים, ועוד מים עליונים ומים תחתונים אית תפון, למה אמר אל תאמרו מים מים, אמר ליה בוצינא קדישא, סבא דסבין לך יאות לגלאה רזא דא, דלית חבריא יכלין לקיימא ביה על בורייה, אמר ליה סבא דסבין, רבי רבי בוצינא קדישא, בודאי אבני שיש טהור אינון י' י', דאינון חד יו"ד עלאה מן א, ותנינא יו"ד תתאה מינה, והכא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחיי דאיהו ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אילנא דעץ הדעת לתתא). אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון, רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה

וְדַאי בְּהַאי דְאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידוֹי כְּשִׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אַל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, וְאָמַר לוֹן וְדַאי רָזָא עֲלָאָה אֵית הָכָא, וְהָא אוּקְמוּהּ בְּמַתִּיבְתָא עֲלָאָה, וּבְגִין דְלֹא תִטְעוּן נְחִיתְנָא לְכוּן, בְּגִין דִּיתְגַּלִּי רָזָא דָא בִּינֵיכוּן דְאִיהוּ רָזָא עֲלָאָה טְמִירָא מְבַנֵי נְשָׂא (נ"א דְרָא).

בְּוִדַאי אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵינּוּן י' י', דְמַנְהוּן מִיָּין דְכִיָּין נְפִקִין, וְאֵינּוּן רְמִיזִין בְּעַתָּה א רִישָׁא וְסוּפָא י' י', ו' דְאִיהוּ נְטוּי בִּינֵייהוּ אִיהוּ עֵץ חַיִּים, מָאן דְאָכַל מִנֵּיהּ וְחֵי לְעוֹלָם. וְאַלִין תְּרִין יוּדִיָּין אֵינּוּן רְמִיזִין בְּוִיַּצְרָה, וְאֵינּוּן תְּרִין יַצִּירוֹת יַצִּירָה דְעֲלָאִין וְיַצִּירָה דְתַתָּאִין, וְאֵינּוּן חֲכָמָה בְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף, תַּעֲלוּמוֹת חֲכָמָה, וְדַאי אֵינּוּן תַּעֲלוּמוֹת מַחֲכָמָה עֲלָאָה (דְאִיהוּ) דְתַחֲוֹת כְּתָר עֲלָאָה.

וְאֵינּוּן לְקַבֵּל תְּרִין עֵינֵינוּ, דְבַהוּן תְּרִין דְמַעֲיָן נְחִיתִין בִּימָא רַבָּא וְאַמַּאי נְחִיתוּ, בְּגִין דְאוּרִייתָא מְתִרִין לוֹחִין אֲלִין הָוָה מְשָׂה נְחִית לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא זָכוּ וְאַתְּבֵרוּ וְנִפְלוּ, וְדָא גְרִים אַבּוּדָא דְבֵית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי, וְאַמַּאי נִפְלוּ, בְּגִין דְפָרַח ו' מִינֵייהוּ דְאִיהוּ ו' מִן וַיַּצֵּר.

וְיַהֲיֵב לוֹן אַחֲרָנִין מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְמַתְמָן אַתִּייהִיבַת אוּרִייתָא בְּאַסּוּר וְהִתָּה מִימִנָּא חַיִּי וּמְשֻׁמָּאֵלָא מִיתָה, וּבְגִין דָּא אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידוֹי כְּשִׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אַל תֵּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, וְלֹא תַהוּוּן שְׁקִילִין אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר לְאַבְנֵים אַחֲרָנִין, דְאֵינּוּן חַיִּי וּמִיתָה, דְתַמָּן לֵב חֲכָם לִימִינוּ (קַהֲלַת יב) דְבַר נֶשׁ, וְלֵב כְּסִיל לְשֻׁמָּאֵלוּ (שם), וְלֹא עוֹד אֲלָא אַתֶּם תִּסְפְּנוּ עַצְמְכוֹם, בְּגִין דְאַלִין אַבְנֵין דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אֵינּוּן בְּפִרוּדָא, וְאַלִין אַבְנֵי שֵׁישׁ טְהוֹר אֵינּוּן בִּיחּוּדָא בְּלֹא פִרוּדָא כְּלָל, וְאַם תֵּאמְרוּ דְהָא אִסְתַּלַּק עֵץ חַיִּים מִינֵייהוּ וְנִפְלוּ, וְאֵית פִּרוּדָא בִּינֵייהוּ, הוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִפּוֹן לְנִגְדַּי עֵינֵי (תַּהֲלִים קא ז), דְהָא לִית תַּמָּן פִּרוּדָא לְעֵילָא, וְאַלִין דְאַתְּבֵרוּ מֵאֵינּוּן (מֵאֵינּוּן) הוּוּ, אַתּוּ לְנִשְׁקָא לִיהּ פָּרַח וְאַסְתַּלַּק מִינֵייהוּ.

אָמַר (דף פ"א ע"א) רַבִּי יַצְחָק כָּל אֵינּוּן מִתִּים דְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, יַחֲיוּן וְיִקּוּמוּן בְּקַדְמֵיתָא לְעֵידָן דִּיחֵי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מִיתָא, בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יַתְעַר עֲלֵייהוּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה כו יט) יַחֲיוּ מִתִּיָּהּ נְבִלְתֵי יִקּוּמוּן, יַחֲיוּ מִתִּיָּהּ אֲלִין אֵינּוּן דְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, נְבִלְתֵי יִקּוּמוּן אֲלִין אֵינּוּן דְבְּאַרְעָא נּוּכְרָאָה, דְלֹא כְּתִיב בְּהוּ תַחֲתֵיהּ אֲלָא קִימָה, דְהָא רוּחָא דְחַיִּי לֹא תִנְשָׁרִי עֲלֵיהוּ אֲלָא בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּבְגִין כִּי כְּתִיב בְּהוּ יַחֲיוּ, נְבִלְתֵי יִקּוּמוּן אֲלִין דְלָבָר, יַתְבָּרִי גּוּפָא דְלָחוּן וְיִקּוּמוּן גּוּפָא בְּלֹא רוּחָא, וְלָבָתַר

יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל, ותמן יקבלון נשמתא ולא ברשו
אחרא, בגין דיתקיימון בעלמא כדקא חזי.

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריה הוא לאחזיא מיתיא, כל אינון
נשמתין דיתערון, בלהון יקומון בההוא דיוקנא ממש דהוה בהאי עלמא, ונחית לון
קודשא בריה הוא וקרא לון בשמהו, הדיא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לבלם בשם וקרא,
וכל נשמתא תיעול לדוכתהא, ויקומון בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא
שלים, ועל ההוא זמנא כתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיה אפי
דבר נש ושלטי ביה.

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומון ויתערון מעפרא, אינון גופין
דאתנטעו בנשמתא הדיא מהתהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא
אצלחו הרי אינון פלא הוה, כמה דהוה עץ יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא,
וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלה ונטע שרשוי כדקא יאות, ועל ההוא
גופא בתראה כתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבר אבין ונטע שרשין
ואצלה כדקא יאות, ועל ההוא גופא כדמאה כתיב (ירמיה יז ו) והיה כעפר כדקא יאות, ולא
יראה פי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחייית המתים.

ואתנהיר ההוא נהורא דזמין לאנהרא לצדיקיא, דהוה קמיה גניז מיזמא דאתברי
עלמא, הדיא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב, ביה זמין קודשא
בריה הוא לאחזיא מיתיא, הדיא הוא דכתיב (מלאכי ג כ) וזרחו לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין
אינון גופין כדמאין ליהוה כלא הוה.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריה הוא לארעא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו
יקומון לעלמא כדקא יאות, ואם לאו יהוה קטמא תחות רגליהו דצדיקיא, הדיא הוא
דכתיב (דניאל יב ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיעו וגומר.

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומוי לעשרין שנין, מאן
אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא
אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריה הוא חס
עליה דלימות זפאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש
בההוא עלמא, והא אוקמוה.

אמר ליה אי תיבא הוא ולא מטון יומוי לעשרין שנין מהו, בין דאסתלק מעלמא
במאי הוא עונשיה, אמר ליה בדה אתקיים ויש נספה בלא משפט (משלי יג כג), דכד
ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש, דלא אנשגחו עליה
מלעילא, ועליה פתיב (משלי ה כב) עונותיו ילפדונו את הרשע, את לאסגאה מאן דלא
מטון יומוי לאתענשא, עונותיו ילפדונו ולא בי דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד
(שם) ולא בי דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

בראשית תמן תשרי, ודא דרועא תננינא יום תננינא, יש"ת חשך סתרו (תהלים יח יב). (ד)
אשתאר ר' איהי רא"ש השנה ותמן הבדלה בין טוב לרע, ובראש השנה מלכא
איהו דין, וכל ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה, וכל צבא השמים קיימין
עליה מימיניה ומשמאליה, אלין מימינין לבך זכות, ואלין משמאלין לבך חובה, וכד
ישראל יתערוז בשופרות, וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך בעשרה שופרות,
בגין דאיהי לא סלקא פחות מעשרה, בההוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית
א ו), אפריש קודשא בריך הוא בין אלין דמימינים לבך זכות, ובין אלין דמשמאלים
לבך חובה, ואתמר (במדבר יז כב) הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם פרגע.

ועל האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם, ותמן שבת תננינא מאלין שבע שבתות,
(נ"א ותמן בת שית בת מאלין שית), וחסמשה רקיעין, ושתי תאה שמים, אינון לקבל שית יומי
בראשית, ובבלהו אמר טוב, בר מיזמא תננינא, בגין דלית בתשרי א' לאשלמא
בראשית, בגין דאסתלק בחובה דאדם, ובגין דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון
תפתח הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה
ביה פלילן ותליין מאתן וארבעין ותמניא פקודין דעשה, הכי נמי מיצחק דאיהו
בגוונא דיומא תננינא תליין ביה שס"ה מצות לא תעשה, יומא תליתאה ביה פליל
בלא, מניה תליין פקודין דעשה ולא תעשה, פענבין באתבלא.

תקונא ארבעין ותריין

בראשית תמן איש, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודא יומא תליתאה,
דהא תלת אומנין הוו עד הכא, יומא קדמאה ויומא תננינא ויומא תליתאה, כל חד
אפיק אומנותיה, יומא קדמאה אמר ליה ההוא אמון מופלא ומכוסה דאיהו אי"ן,

כָּלִיל תִּלְתַּת סְפִירָן א' פֶּתֶר י' חֲכָמָה ו' בִּינָה, וְה' אֲתוּוֹן מִנְצַפ"ךְ מֵעֲלָמָא דְאַתִּי אֵינּוֹן לְקַבֵּל ה' עֲלָאָה.

אָמַר לְכָל אֶחָד מִתְּלַת יוֹמֵי דִּי־פִיק אוּמְנוּתִיהָ, אָמַר לְיוֹמָא קַדְמָאָה יְהִי אוֹר מְיָד אֲפִיק אוּמְנוּתִיהָ וְעֵבִיד לֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם x a) וַיְהִי אוֹר, וְהָא אוּקְמוּהוּ דְלִית הַוְיָה אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָה, א' מִן אִי"ן דִּיהוּה פָּרַח בְּאִוִיר אֲפִיק אוֹר, י' אֲפִיק רְקִיעַ, ו' מִן אִי"ן אֲפִיק יַבְשָׁה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה תִּבְשָׁה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם, הֲכָא כְּמָה פְּקוּדִין, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא וּפְקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבָּה, פְּקוּדָא דִּיחֻדָּא דְאִיהוּ יְקוּוּ הַמַּיִם, מִתְּפַנְשִׁין יְחֻדָּא דְכָל סְפִירָא וּסְפִירָא לְאַתֵּר חַד דְאִיהוּ כְּנִישׁוּ דְכָלָא, אֶל מְקוֹם אֶחָד, דְאִיהוּ מְקוּדָה יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה.

יוֹמָא תְּלִיתָאָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה אֶחָד (דְּבָרִים ו ד), וַאֲיְהוּ יְהוּ"ה מְקוֹם אֲתַקְרִי, וְהָא אוּקְמוּהּ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַקְרִי מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וַאֲיִן הָעוֹלָם מְקוּמוֹ, כְּגוּוֹנָא דָא י' עֲשֵׂר זְמַנִּין אִיהוּ ק' מִן מְקוֹם, ה"ה חֲמִשׁ זְמַנִּין כָּל חַד וְחַד סְלֶקֶן כ"ה כ"ה, כְּחוּשְׁבַן אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא תְּרִין זְמַנִּין דְּמִיחֻדָּין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְאֵינּוֹן שִׁית תִּיבִין, דְּבַהוֹן כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן, אִם בִּן מְאִי ק', מְאָה בְּרַכָּאן דְּחִיב בֵּר נִשׁ לְבָרְכָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, אֲנִשְׁתָּאָר ו', שִׁית זְמַנִּין שִׁית סְלֶקֶן תְּלַתִּין וְשִׁית, כְּחוּשְׁבַן גְּדַפִּין דְּשָׂרְפִים דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (ישעיהו ו ב) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְאֵלִין גְּדַפִּין תְּלַתִּין מִן ו' דְאִיהוּ שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וּבַה סְלֶקֶן אַרְבַּעִין וְתְרִין אֲתוּוֹן, דְּבַהוֹן אֲתַבְּרִיאֵן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, תְּשַׁכַּח (ד' ע"א) מְקוּ"ם דְּסֶלִיק יְהוּ"ה בְּחֻשְׁבָּנָא כְּגוּוֹנָא דָא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, סְלֶיק כְּפ"ו כְּחוּשְׁבַן מְקוּ"ם, וּבִיָּה (ישעיהו כח ז) פְּקוּ"ו פְּלִילִיָּה, וּבִיָּה קַפ"ו תְּהוּמֵי בְּלָבָא דִּימָא.

בְּהֵאִי שְׁמָא דְאִיהוּ יְהוּ"ה צָרִיךְ לְאַתְּפַנְשָׁא דְרַגְיָן דִּיחֻדָּא, וְלֹאֲכַלְלָא בֵּיה עֲשֵׂר סְפִירָן כְּגוּוֹנָא דָא, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְאֵינּוֹן עֲשֵׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהוּ"ה מְקוֹם לְיו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְאִיהוּ סְתִים וְנֶעְלָם, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי עוֹלָם עָלָם, דְּצָרִיךְ לְאַעְלָמָא לִיָּה מִפּוּלֵי עֲלָמָא, דְאִיהוּ עָלָם, וְשְׁכִינְתָּא נֶעְלָמָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (איוב כח כא) וְנֶעְלָמָה מֵעֵינֵי כָּל חַי.

לְאוּ סְפִירָה דְלִית תְּמָן יְהוּ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְהַכִּי צָרִיךְ לְאַתְּפַנְשָׁא כְּלָא בֵּיה בְּכָל אֲתֵר, דְכָל שְׁמָהֶן אֵינּוֹן כְּנִוּיָן לִיָּה, וְשְׁכִינְתִּיהָ אִיָּה יְהוּ"ה אִיָּה כְּלִילָא מְאַרְבַּע אֲתוּוֹן, וְלֹא אֲתַקְרִי אִיָּהוּ מְקוֹם אֶלָּא בְּהָ, מְקוֹם אֶחָד וְהֵאִי, אִיָּהוּ לֹא אֲתַקְרִי אָדָם (נ"א

אָחַד) אֵלֶּא בָּהּ, כַּגּוֹנוֹנָא דְאָדָם דִּלְתַתָּא דְבָרָא בְדִיּוֹקְנִיָּה, דְאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית ה ב) זְכַר וּנְקֵבָה בְרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְעוֹד כִּי אֶחָד קָרְאֵתִיו (ישעיה נא ב), כַּגּוֹנוֹנָא דְעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דְאֵינּוֹן א' פְּתַר עֲלָאָה, ח' תַּמְנִיָּא סְפִירָן מְחַכְמָה עַד צְדִיק, ד' מְלַכּוּתָא קַדִּישָׁא, עֲלָה אִתְמַר (דברים יז כ) לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וְאִם חַס וְשָׁלוֹם פְּחִית בַּר נִשְׁ מַעֲשֵׂר לְיַחְדָּא בָּהּ, אִסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאִשְׁתַּאֲרַת יְבִשָׁה, וְרָזָא דְמַלְאָה (בראשית א ט) יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, דְאֵיִהִי תַחַת הַשָּׁמַיִם דְאֵיִהוּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאִתְמַר בֵּיהּ (מלכים א ב לב) וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, דְנִוְקָבָא אֵיִהִי תַחַת בְּעֲלָהּ.

וְהָכִי כָּל מָאן דְפָגִים אוֹת בְּרִית, בְּהֵיִא טְפָה דְאֵיִהִי יַחְוּדָא, וְזָרִיק לָהּ בְּאַתְרַּא אַחְרָא, גָּרִים לָהּ לְמַהוּי יְבִשָׁה מִסְטֵרִיָּה, דְאִסְתַּלַּק נְבִיעוּ וַיַּחְוּדָא מִינָהּ, וְאִשְׁתַּאֲרַת אֵיִהִי יְבִשָׁה, וְדָא גָּרִים חֲרַבְן עֲלֵמָא, וּמִיָּד אִתְמַר (ישעיה יט ה) וְנָהָר יִחְרַב וַיְבִשׁ, דְאֵיִהוּ נָהָר דְנָפִיק מִעֵדוֹ, דְאִשְׁקִי לֵיהּ לְגַן דְאֵיִהִי אוֹרֵיִתָּא שְׂבַעֲל פָּה, דְאֵיִהִי מִתְשַׁקֵּיא מְאוֹרֵיִתָּא דְבִכְתָּב, דְכִלְיָא גִ"ן סְדָרִים דְאוֹרֵיִתָּא.

תקונת ארבעין ותלת

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֶת־ר יב"ש, וְדָא אֵיִהוּ וְנָהָר יִחְרַב וַיְבִשׁ (שם ה), בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאֵיִהוּ יְבִשׁ וְאֵיִהִי יְבִשָׁה, צְוּחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחְוּדָא וְאִמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָכִי מָאן דְגָרִים דְאִסְתַּלַּק קַבְלָהּ וְחַכְמָתָא מְאוֹרֵיִתָּא דְבַעַל פָּה וּמְאוֹרֵיִתָּא דְבִכְתָּב, וְגָרִים דְלֹא יִשְׁתַּדְלוֹן בְּהוֹן, וְאִמְרִין דְלֹא אֵיִת אֵלֶּא פִּשְׁט בְּאוֹרֵיִתָּא וּבְתַלְמוּדָא, בּוּדֵיאִ כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהֵהוּא נָהָר וּמִהֵהוּא גֵן, וְוִי לֵיהּ טַב לֵיהּ דְלֹא אִתְפְּרִי בְּעֲלֵמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהִיא אוֹרֵיִתָּא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵיִתָּא דְבַעַל פָּה, דְאִתְחַשְׁב לֵיהּ כְּאֵלוֹ אַחְזָר עֲלֵמָא לְתַתָּא וּבְהוּ, וְגָרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֲלֵמָא וְאוֹרֵיִתָּא גְלוּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר אַפָּא וְהָא קָרָא לֵיהּ יְבִשָׁה, מָאן תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ, אָמַר לֵיהּ בְּרִי הָכִי אוֹלִיף תִּיּוּבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא, דְאִם בַּר נִשְׁ יַחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְאִסְתַּלַּק, וּמַה יַּתְהוּה יְבִשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנָהָר יַתְהוּה חֲרַב וַיְבִשׁ קָרָא לֵיהּ מְקוּנָה הַמַּיִם וַיְמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבִשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוּנָה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאִתְקַרֵּי אָרֶץ מַה

כְּתִיב בֵּיהּ (שם יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְרֹשׂ אֶת־אָרְצִי, לְאַפְקַי זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין (ד' פ' ע"ב) כָּל חַד לְזַנְיָהּוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאִתְגְּזְרוּ מִפּוֹרְסֵי יְקָרִיָּהּ, וְאֲלִין רִוּחִין דְּאִתְגְּזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֲלִין נַפְשֵׁין דְּאִתְגְּזְרוּ מֵאוֹפְנִים, כָּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהּוּ לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, עֵין פְּרִי דָא תְּלָמִיד חָכָם, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בַת זַוְיָיָהּ, לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, (כָּל חַד אֲפִיק לְזַנְיָהּ).

וְעוֹד עֵין פְּרִי דָא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא צַדִּיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוּ עַל הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְּכָל זְרַעִין אִתְּפַלְלִין בֵּיהּ, וְהָכָא פְּקוּדָא דְּפְרִיָּהּ וְרַבְּיָהּ לְמַעַבְדַּ אֲבִין וְזְרַעִין, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה מה יח) לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצָרָהּ, וּמֵאֵן דְּאִתְּבַטַּל מִפְּרִיָּהּ וְרַבְּיָהּ, כְּאֵלוּ אַחֲזַר לְהֵימָּא אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חַד לְפּוּם דְּרַגְיָהּ, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעִילָא, לְאַתֵּר דְּאִתְגְּזַר נִשְׁמַתִּיָּהּ.

תקונא ארבעין וארבע

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תַּרְ"י תַּמָּן אַ"ש, וְעַלְיָהּוּ אִתְמַר (בראשית א יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, מֵאֲרֶת כְּתִיב חֶסֶר ו' דָּא אֲוִרִיתָא דְּבִכְתָּב, מֵאִי מֵאֲרֶת דָּא אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה, וְאִף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ מֵאֲרֶת חֶסֶר דָּא לִילִית, שְׁבַעִין אֲנָפִין לְאוֹרִיתָא, וּבְגִין דָּא מֵאֲרֶת בְּהַאי אַתֵּר, הֵהִיא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (משלי ו כג) כִּי נֹר מִצָּוָה, וְתוֹרָה אֹרֶךְ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְעַלְיָהּוּ אִתְמַר (בראשית א טז) אֶת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה.

הָכָא פְּקוּדָא לְמַעַבְדַּ צְדָקָה, אֶת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל רְזָא דְּעֵתִירִין, וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן רְזָא דְּמִסְפָּנִין, וּכְמָה דְּסִיְהָרָא לְזוּהָ מִן שְׁמֵשָׁא, וְלֹא אִית לָהּ נְהוּרָא אֲלָא מִמָּה דִּיהִיב לָהּ שְׁמֵשָׁא, הָכִי שְׂכִינְתָא אִמְרַת לְזוּ עָלֵי וְאִנִּי פּוֹרַע, דְּהָכִי צְרִיךְ בַּר נִשְׁ לְמַהוּי מְלוּהָ לְמִסְפָּנָא, וּכְגוּוֹנָא דָא לְזוּיִן כְּכַבֵּיא וּמְזַלֵּי דָא מִן דָּא, וּמְלָאכֵיא דָא מִן דָּא, וְרְזָא דְּמְלָהּ וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, הָכִי לְזוּהָ שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְקַבְּלַת מִנִּיהּ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים, וְהָכִי הָוָה מְקַבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִן מִשָּׁה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חָמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה, וְהָכִי הָוּוּ כָּל נְבִיאֵיא קָדָם מִשָּׁה כְּגוֹן סִיְהָרָא וְכְכַבֵּיא קָדָם שְׁמֵשָׁא, דְּלֹא אִית לֹון נְהוּרָא אֲלָא מִשְׁמֵשָׁא.

תְּקוּנַת אַרְבָּעֵין וְחֲמִשָּׁא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל הַיְיָ, יִמָּא דְאִוְרֵיתָא, וְעִלְיָה אֲתַמַּר (בראשית א כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הֲכָא פְּקוּדָא לְמַלְעֵי בְּאִוְרֵיתָא, דְאֲתַמַּר בְּהָ (ישעיה נה א) הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לַמַּיִם, וְאַלְיָן דְעַסְקִין בְּאִוְרֵיתָא יִרְתִּין נֶפֶשׁ חַיָּה מִשְׂכִּינְתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף דָּא רִיחַ דְאֲתַמַּר בִּיהָ (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דְבַר, וְהָאִי אִיהוּ יְהו"ה עֲמוּדָא דְאֲמַצְעֵיתָא.

לְקַבְּלֵיהָ מִטְטְרוֹן דְּשָׁמַיָה כְּשֵׁם רַבִּיהָ, י' רִישָׁא דְעוֹפָא, ו' גּוּפָא דִילְיָה, ה"ה תְּרֵי גֵדְפוּי דְבַהוֹן פֶּרַח לְעִילָא וְנַחֲתִית לְתַתָּא, וְאַלְיָן תְּרִין גֵּדְפוּי אֵינּוּן תְּרִין הַבְּלִים ה"ה, דְבַהוֹן אֲתַמַּר (יחזקאל א יד) וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, דְאֵינּוּן י"ו, הַבֵּל סָלִיק בִּי הַבֵּל נַחֲתִית בּוֹ, כְּהַבֵּל דְנִפְיָק מִפּוּמָא דְכַבְּשׁוֹן, וְהָכִי יִמָּא סָלִיק וְנַחֲתִית, וְגַלְגַּלּוּי רָצִים וְשָׁבִים. (ד' ט' ט"ו ע"א) וּבְעָאן לְאַחַזְרָא עָלְמָא לְתַהוֹ וּבַהוֹ, וּבְזִמְנָא דְמִסְתַּכְּלִין בְּשִׂכְנֵיתָא דְאִיהִי תַחּוּם יִמָּא חֲזָרִין לְאַתְרֵיהוּ, תָּא חֲזִי י' אִיהִי אֲמִירָה וְדַבּוּר וּקְרִיאָה, ו' קוֹל, ה"ה הַבֵּל נַחֲתִית בְּדַבּוּר, הַבֵּל סָלִיק בְּקוֹל, קוֹל סָלִיק, דַּבּוּר נַחֲתִית, וְכַד אִיהוּ סָלִיק וְנַחֲתִית מְלַאכֵי אֱלֹהִים סָלְקִין וְנַחֲתִין בִּיהָ, דְאֵינּוּן מִשְׂרָיִין וְחִילּוּי דִילְיָה, וְדָא אִיהוּ רִזָּא מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרֵד (משלי ל ד), וּפָאָה אִיהוּ מָאן דְסָלִיק צְלוֹתִין בִּיהָ, דְהָא צְלוֹתָא אִיהִי סְלָם, דְבַהּ מְלַאכֵי אֱלֹהִים סָלְקִין וְנַחֲתִין לָהּ.

אִית לְמָאן דְסָלְקִין לָהּ לְעִילָא, וְאִית לְמָאן דְנַחֲתִין לָהּ לְתַתָּא, כַּד סָלְקִין לָהּ לְעִילָא סָלְקִין לָהּ בְּזַכּוּן, וְכַד נַחֲתִית נַחֲתִית בְּזַכּוּן, הָאִי לְצַדִּיק גְּמוּר סְלִיקַת מַנְיָה בְּזַכּוּן וְנַחֲתִית בִּיהָ בְּזַכּוּן, לְבִינּוּנֵי דְזַכּוּן דִילְיָה שְׂקִילִין לְחוּבִין, אִיהִי תַלְיָא בְּאִוְרָא, אִם חוּבִין מִתְרַבִּין עַל זַכּוּן (כְּחוּט הַשְּׁעָרָה), אִיהִי סָלְקָא לִיהָ בְּחוּבִין וְנַחֲתָא לִיהָ בְּזַכּוּן, וְנָטִיל בְּהָ אַגְרִיָה בְּהָאִי עָלְמָא, לְרִשָּׁע גְּמוּר דִּלִּית לִיהָ זְכוּ בְעָלְמָא לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא, סָלְקָא מַנְיָה בְּחוּבִין וְנַחֲתִית עָלֵיהָ בְּחוּבִין.

הָא הֲכָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל (קהלת י כ), דְאֲתַמַּר בִּיהָ וְעוֹף יְעוֹפֵף, כְּגוֹן מוּעָף בִיעָף (דניאל ט כא), עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם דָּא נְשֻׁמָּה, דְאֵלְיָן דְזַפְּאן בְּאִוְרֵיתָא אֲתַמַּר בְּהוֹן יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוּמָה, דִּירְתִין נְשֻׁמְתִין מְאִוְרֵיתָא, לְאַחַרְנִין כָּל חַד לְזַנּוּי כְּפֻּם עוֹבְדוּי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב בְּיוֹמָא שְׂתִיתָאָה (בראשית א כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר, בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון
בבעירן, עלייהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גדפין דחיה, דאתמר ביה (שם כ) ועוף יעופף על הארץ
על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא,
אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות מהאי עוף, ואית מאן דירית רוחא
מההוא עוף דאיהו נער, שמייה פשם רבייה, ואית מאן דירית רוחא מלתתא דארעא,
כמה דאמר קהלת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה
הירדת היא למטה לארץ.

תקונא שבע וארבעין

בראשית ברא שית, ודא יומא שתיתאה, דאתמר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר
יום השני, הכא תלת אומנין תננינן, אומן חד אפיק נהורין ביומא רביעאה, דהוון
תליין ביומא קדמאה דאתמר ביה אור, אומנא תננינא אפיק ריחשא מפיא, הדא הוא
דכתיב (שם כ) ישרצו המים, ודא הוה תליא ביומא תננינא, דאתמר ביה מים, הדא הוא
דכתיב (שם ו) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתאה (אפיק עשבין
וירעין) לקבל יומא תליתאה, דאתמר ביה (שם יא) תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו, ואתמר ביומא שתיתאה (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, מאי ומלאו את
הארץ אלא ההיא דהות יבשה ביומא תליתאה, אתמר הכא ומלאו את הארץ, הדא
הוא דכתיב (ישעיהו ו ג) מלא כל הארץ פבורו, ודא פרוה שם פבור מלכותו
לעולם ועד, קדוש קדוש יהו"ה צבאו"ת (ישעיהו ו ג), לקבל יקוון המים מתחת
השמים אל מקום אחד (בראשית א ט) ותראה היבשה, לקבל מלא כל הארץ פבורו.
ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דכרסיא, וביה אתברי אדם בצלמו, דאיהו מוכן
לשבת על הפסא, הדא הוא דכתיב (שם כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, והכא
תרין פקודין, חד נעשה אדם בצלמנו פדמותנו (שם כו), ותננינא ויברא אלהים את
האדם בצלמו.

נעשה אדם, דא פקודא למגזר ית גיורא, למהוי בצלמנו בגזירו דערלה, פדמותנו
בפריעה, ואם נטיר אות ברית בתרוייהו איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו ואי

מקיים זכור ושמור בשבת איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקא בזרעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריה הוא תריז זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממא ובליילא איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנח תפלין היד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקבל זכור ושמור איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו פדמותנו ואי לאו לאו, וכלא ברחימו ודחילו דקודשא בריה הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו פדמותנו, למאן אמר דא (לעילא), לאינון מלאכיא דמברכין ומקדשין לקודשא בריה הוא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הדיא הוא דכתיב (ישעיה ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומנלן דמברכין ליה, אלא כד שאלין איה מקום כבודו להעריצו, אמרין ברוך כבוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנו לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך כבוד יהו"ה ממקומו.

ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו פדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו דמקדשין לקודשא בריה הוא כמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתפלילו כל ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאינון עשר, וסלקין לחושבן אדם, ואמרו בגין ישראל לתתא נעשה אדם בצלמנו פדמותנו, וירדו בדת הים (שם) אלין תלמידי חכמים דמתרבין בימא דאורייתא, דירתין מתמן נפש תיה, ובעוף השמים אלין מארי דזכוון, דבזכותהון (דזכותהון) פרחין לעילא וירתין מתמן רוחא, דאיהו עוף יעופף בגדפין דפקודין נעשה, ובבהמה אלין עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר יד ט) אל תיראו את עם הארץ פי לחמנו הם.

ועוד נעשה אדם, שכינתא תתאה נטילת עצה מקודשא בריה הוא, דאתמר ביה (ישעיה מד יג) בתפארת אדם לשבת בית, דעמודא דאמצעייתא ושכינתא עליהו אתמר (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם, ואתקריאו אדם, וכגוונא דיליה אמר לתתא באדם וחוה, זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, וכמה דקודשא בריה הוא ושכינתיה אתקרי אחד, הכי קרא לון אחד לאדם ולאנתיה, הדיא הוא דכתיב (ישעיה נא ב) פי אחד קראתיו, דתפארת איהו א"ח פליל תשע ספירן, מלכות ד' עשירית ליה, פלילא מעשר דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואיהי ד' פלילא מארבע אתוון דאינון יהו"ה, קוצא דאת ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, דהכי רשות היחיד רחבו ארבעה ונבהו עשרה והא אוקמוה.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ (בראשית ה ב), הָכָא פְּקוּדָא דְתַפְלִין, תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאַנְח תַּפְלִין עַל רִישֵׁיהּ וְעַל דְּרוּעֵיהּ, קָלָא סְלִיק בְּכָל יוֹמָא לְכָל חִינוּן מְרַכְבּוֹת, וְאוּפְנִים וְשָׂרְפִים וּמְלָאכִים דְּמִמֶּנּוּן עַל צְלוֹתֵין, הָבוּ יָקָר לְדִיּוֹקְנָא דְמִלְכָּא דְאִיהוּ מָאן דְּאַנְח תַּפְלִין, דְּעֵלִיָּה אֲתַמַּר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (ד' ט' ט"ז ט"ח ט"ט) בְּצַלְמוֹ בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, כְּגוּוּנָא דְתַפְלִין דְּמֵאֲרִי עָלְמָא, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא (דְּאִיהוּ) דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהִי כְּלָלָא דְתַלְתַּת סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל נְשִׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְלִין דְּאַנְח קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּכָל יוֹמָא, בְּצַלְם אֱלֹהִים תַּפְלִין דְּיָד, דְּאִי שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה דְּאִיהִי קְשִׁירָא לִיהּ, וְעֵלָּה אֲתַמַּר (בראשית מד ל) וַנִּפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, תְּרוּיְהוּ בְּיַחְוָדָא חָדָא בְּקְשׁוּרָא חָדָא, רְצוּעָה כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמַאלָא דְּאִי קוּדְשִׁין דִּילָּהּ, דְּאִיהִי טַבַּעַת כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָּהּ, וּבָּהּ אִיהִי קְשִׁירָא עַמִּיָּה וְאִיהוּ עַמִּיָּה, הָא קוּדְשָׁהּ.

בְּרַכָּה כְּלָלָא דְשִׁבְעַת סְפִירָן, וְאִינוּן שִׁבְעַת בְּרַכָּאן דְּחֶתָּן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֵלִיָּה אֲתַמַּר (משלי יו) וּבְרַכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, דְּיָרִית מְאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ אִיהוּ חֲכָמָה י', כִּי אֲתַעְבִּיד ז', שִׁבְעַת בְּרַכָּאן דְּיָרִית חֶתָּן וּכְלָהּ, וּכְלִילָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי, דְּבִיָּה מְתִיחְדִין חֶתָּן וּכְלָהּ, דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה י', וְהָא אוּקְמוּוּהוּ כִּי כָּל בְּנִשְׁמִים וּבְאַרְצֵן (ד"ה א כט יא) וְתַרְגוּמֵם דְּאֲחִיד בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּלִית יַחְוָדָא לְחֶתָּן וּכְלָהּ בְּרַ מְנִיָּה.